

sovražnik na nos na vrat zbeži. Sedaj vdere 48. regiment tudi v vas Sono in ker pritiska od strani še brigada knez Schwarzenbergova, podijo sovražnike in pokajo za njimi tujan do Garda-jezera in blizu Peschiere. Ranjeni stotnik Jakobini prejel je pozneje za svoje junaštvo red železne krone, a vrli tambor Janez Tikvič zlato svetinjo.

Tri omenjene brigade so pa sovražnika predaleč podile. Grof Radecki jih toraj pozove nazaj. Vrnejo se res še o pravem času; kajti drugi den je maršal Radecki še le prav spoznal, kde da pijemonteški kralj s svojo glavno armado čepi, namreč v Somma compagni in Kustozzi. Od ondot je namreč dne 24. junija zgrabil našo brigado Simbschen in jo napal, preden je zasesti mogla višine pri Somma compagni. Sovražnika vre čedalje več od Mantove sem in tišči brigado Simšen pred seboj proti Veroni. Tako preti kralj našej armadi priti za ledje, ker je vsa proti Peschieri obrnena zavoljo večerajšnje zmage pri Soni. Sedaj ukaže slavni maršal Radecki vso armado obrniti proti jugu, kar se v noči od 24—25. junija tudi srečno završi.

Krpanova brigada prodira v rezervi za brigado Lichtensteinovo in Gylajevo na cesti med Custozzo in Somma campagno proti Villafranki. Strahovito peče solnce z modrega neba. Mnogo vojakov se mrtvih zgrudi na tla, ker se jim možgani vnejo. Med tem ko brigadi poslednji sovražnika prejmljete okolo Somme campagne, zadene Krpan naenkrat na Pijemonteze, ki so nad Custozzo na podolgovatem hribu, s cipresami obraščenim, prav močno utaborjeni. Ne more dalje. Sklene zgrabiti se z nasprotniki. Tri baterije so hitro na griči Monte godio. Nadlajtnant Heusser vdere v vasico Bagolino pa jo mora zopet sovražniku prepusti. Med tem pririjejo graničarji Slunjski po strani pod hrib nad Custozzo ter napadajo šance na njem. — 10. ura je predpoldnem — pa zbog strahovite toče pijemonteških krogelj ne morejo dalje. Oberst Krpan jim pošlje 3 kompanije našega regimenta v pomoč. Do 1500 korakov proderejo naprej, a dalje ni mogoče, 60 naših je mrtvih in ranjenih na tleh. Toda nazaj nečejo. Zarijejo se v zemljo za nekim prstenim robom in branijo sovražnika iz šanc. Major Fürst pride s 3 kompanijami v pomoč in poskusi drugi naskok tudi brez uspeha, vendar zarije se zopet v zemljo. Več oficirjev padne. Podpirani od majora Mollinarija in njegovih graničarjev poskusijo tretji napad, jednako zastonj. Pridejo 50 korakov blizu do šanc pa morajo zopet odmakniti se ter se zarijejo kakor poprej v zemljo. Tako so naši junaki sovražnikovo glavno silo — 8 bataljonov garde in eno brigado — motili 6 ur. To pa je odločilo zmago. Kajti okolo 4. ure popoldne zapazijo Pijemontezki prihod brigade knez Schwarzenbergove; srce jim upada, našim pa raste pogum. Združeni z novo brigado zakadijo se zadnji krat v sovražnike in jih poženejo s hriba proti Villafranki na

planjavo v pobeg. Sijajna zmaga pri Custozzi je odločena!

Na zelenem travniku pri Custozzi sedaj počivajo izstradani in spehani junaki, mrtve pokopavajo, ranjenim zavezujejo rane; mnogo ranjenec izdahne še v noči hrabro dušo. Naenkrat prijaše k regimentu general d'Aspre in odkrije junaško glavo s svojim spremstvom vred, rekoč: „pred totim regimentom bodem vselej glavo odkrival, kajti storil je neverjetno veliko!“ Maršal Radecki pa je pohvalil regiment priznavši, da je največ pripomogel k zmagi pri Custozzi. Zguba regimentova bila je pa tudi občutljiva: mrtvi so obležali 3 oficirji, 40 mož, ranjenih pa 9 oficirjev in 165 mož, vsa zguba znašala je 12 oficirjev in 205 mož. Odlikovani so bili pozneje z različnimi svetinjami: Fr. Modrič, Matija Poterč, Anton Beljak, Fr. Turnšek, Blaž Lovec, Jan. Karner, Fr. Skerta, Jakob Hriberšek, Simon Šepetevec, L. Fritz, Andrej Lah, Janez Kurbos, Fr. Novak, Jurij Orožen.

(Dalje prihodnjič).

Smešnica 32. Kmet skopec kosi na travniku s svojim hlapcem vred. Ob času južine se vsedejo sosedovi kosci in južinajo. Skopec kmet pa reče svojemu hlapcu: vsediva se tudi midva kakor k južini, in dokler oni ne vstanejo, lahko počivava, in mislili bodo, da sva južinala. Hlapec uboga rad skopuha. Ko sosedovi kosci vstanejo, si kose nabrusijo in začnejo kositi, tedaj vstane tudi hlapec, zbije koso z ratišča in maha z ratiščem po travi, kakor da bi kosil. Kmet mu začuden reče: „ali se ti meša ti grozno budalo“. Hlapec odgovori: „o ne! le glejte tam uni, ki so se najužinali, bodo gotovo mislili, da tudi jaz po južini veliko leži travo podiram“.

Šuškov Jokl.

Razne stvari.

(*Svitli cesar*) baje pridejo še letos v Celje, ter nameravajo obiskovati Savinjsko dolino in Solčavske planine. V tem slučaju bi želeli bilo, da jih Slovenci skupno pozdravijo, morebiti tako, da na konjih jezdeč spremljajo našega visokega vladarja.

(*Regiment štev. 47*) pride meseca septembra v Maribor, v Celji pa se osnuje nov regiment slovenski štev. 87. Tudi prekmurški Slovenci dobijo nov regiment v Sombotelji.

(*Telegrafno štacijo*) so odprli na železniškeji štaciji pri gradu Faal.

(*Na sv. Anino proščenje*) v Fraubeimu so razdraženi fantje Francu Piečkovemu iz Hotinje vesi vzeli denarje in nov klobuk. Bil je tudi tepen.

(*Strela*) ubila je v Jagočah pri Laškem J. Zajca pod gruško stoječega, v Dramljah pa udarila v hišo Franc Mastujakovo, da je do tal pogorela.

(*Srenjo sv. Krištofa pri Laškem*) napada v Tagespošti nek pisar, ter se močno jezi, da srenjčani niso prišli volit 7. avgusta novih občinskih zastopnikov. Menda je sam bil med onimi, ki so čakali pa nikogar dočakali.

(*V Muro skočila*) je z mosta v Lančah mlada ženska, pri Arnauzi so jo mrtvo izvlekli.

(*Od sv. Jurija na Šavnici*) se nam piše, da okrajni šolski svet gornjeradgonski ni dovolil šolskeje deci opraviti spoved in sv. obhajilo ob priliki sv. misijona. Zaukazal je, da da morajo deca v šoli ostati.

(*Slovenski ne znajo*) pri sodniji v Rogaci, ker rešnjeje vloge slovenske advokata g. dr. Gregoriča — nemški.

(*Savinjski sokol*) pošlje zastopnikov v Trst, da se udeležijo blagoslavljanja zastave, katero dobi vrlo „slovansko delavsko društvo“ v Trstu. Iz Zagreba in Ljubljane pridejo tudi sokolci.

(*Slovinci zmagali*) so pri volitvi za istrijski deželni zbor v Kopru. Slovenec g. Spinčič je dobil 60 glasov, lahonski kandidat samo 13. Slava!

(*Mestnine*) je mariborsko mesto letos nabralo 7626 fl.

(*Iz Lembaha*) se poroča, da so pogoreli trije hrami in v enem 2 otroka.

(*Duhovnih vaj*) v Mariboru je se udeležilo več gospodov iz mesta pa 38 zunanjih.

(† *Umrli*) je č. g. Miha Jeras v Brezicah, star 83 let, zadnji lavant, mešnik, ki se je porodil v pretečenem stoletji (1799).

(*Vojaške konje*) bode prodavali v Mariboru v soboto, 12. t. m.

(*V Mozirji*) imajo letos mnogo gostov iz raznih mest, celo iz Zagreba, Gradeca in Dunaja, ki se kopljejo v Savinji.

(*Hranilnica mariborska*) je od 14. do 17. avgusta zaprta.

(*Obsojeni*) v Celji so bili: Janez Polner na 1 leto, Miha Rataje na 6 let, Cila Prevolšek na 5 let v težko ječo, vsi zaradi tatvine; Martin Kostanjšek na 5 let zavoljo posilstva; Janez Müller in Jakob Müller z Radelna pa na 5 in 3 mesece v ječo, ker sta srebrnjake ponarejala.

Loterijne številke:

V Trstu 5. avgusta 1882: 80, 65, 79, 84, 3.
V Linci " " 34, 37, 73, 68, 21.
Prihodnje srečkanje: 19. avgusta 1882.

Učenca

slovenskega jezika zmožnega sprejme v štacuno z mešanim blagom

Jožef Žagar,

trgovec pri sv. Juriji v Slov. goricah.

Priporočba.

Podpisani priporočuje se p. n. čestitej duhovčini za izdelovanje orgelj. Izdeluje pa orgle ne samo po starem, ampak tudi po novem načinu ostrokrožnih sapnic — *Kegelwindladen* — Skvarjene orgle popravljam točno in cenó.

(Poprej **M. Krajnc**.)

Raktelj in Maksel,

orgljar

v Tržažkej ulici pri sv. Magdalen v Mariboru.

Priporočilo.

Slavnemu občinstvu priporočam svojo prodajalnico z raznovrstnim pohištvo.

Dobijo se pri meni mize, omare, stoli itd., različna posteljnina po zmerni ceni.

Uršula Lang

2—3

v Celji,

gosposke ulice šte. 125.

Oznanilo.

Vljudno podpisani naznanjam, da sem svoje dosedanje, v poprej Kriehuberjevej hiši, v graškem predmestji (nasproti frančiškanskej cerkvi) celih 14 let nabajajoče se

svečarsko in medicarsko podjetje

v lastno hišo, šte. 5, v Vetrinjskej ulici, nasproti poštnej ulici prestavil.

Zahvaljujoč se čestitim naročnikom, osobito visokej duhovščini, za dosedaj mi skazovano zaupanje, prosim nadaljevanja obilnih naročil in obljubljam zvesto postrežbo z dobrim blagom.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Jožef Pelikan,

svečar in medicar v Mariboru.

1—3